

paa det, tilstaar jeg, i en anden Belysning end den, hvori det fremtraadte i den højtærede Ministers Foredrag, og til anden Brug end den, som Ministeren gjorde deraf. Det er den Bemærkning, at en Del af Bestemmelserne i Straffeloven tage sig noget anderledes ud i Loven, end de vise sig i Livet. Dette gælder ganske særlig om den nuværende Straffelovs Bestemmelser om Anvendelsen af Legemsstraf paa unge Mennesker og Børn, thi medens Loven, som Ministeren sagde, giver en temmelig vid, næsten ubegrænset Adgang til Anvendelse af disse Straffe, naar unge Mennesker og Børn forse sig mod Straffeloven, er det faktiske det, at der, endog ganske bortset fra Benaadning, gøres en meget ringe Brug af Legemsstraffe. Ganske bortset fra Benaadning, i hvilken Henseende den højtærede Minister har fremragende Fortjenester, sker det nemlig gennem en ved Domspraksis udviklet Forstaaelse hos Dommerne som hos det øvrige Folk af, at naar man tidligere troede at have et tjenligt Optragelsesmiddel i Prygl, saa tog man deri fejl. Det er altsaa fuldstændig rigtigt, at der er en væsentlig Forskel paa Straffeloven, saaledes som man læser sig den til i det paagældende Bind af Love, og paa Straffeloven, som man ser den i Livet. I Ministerens eget, vel overvejede og forstandige Forslag — hvis Realitet jeg ikke kunde have den Glæde at være enig i — var Muligheden for denne sunde og naturlige Forskels Opretholdelse bevaret. Men deri skulle de to Lovforslag sig jo netop ret væsentlig, at det her foreliggende Forslag — aldeles imod de hidtil gældende Straffelovsopfattelser i Livet, i Videnskaben og i Erfaringen — fastsætter, at Legemsstraffen skal anvendes, naar disse ydre Betingelser ere til Stede. Dette er en overordentlig vigtig Ulighed mellem Ministerens eget Forslag og det, der her er indbragt af de 8 Medlemmer. — Naar det nu saavel af den højtærede Minister som ogsaa i den tidligere Forhandling er blevet dels antydnet og dels berørt, at et Eksempel, som jeg her havde nævnt, ikke skulde slaa til, idet man har ment, at den Person, om hvilken jeg har nævnt nogle Tildragelser, i Virkeligheden burde betegnes som en Bølle og som med Rette hjemfalden til Bøllestraf, saa hævder jeg for det første,

at efter min Opfattelse er han det ingenlunde. Men det er jo for det andet grummet let at tage et Tilfælde, hvor det er aldeles klart, at et Menneske, der ikke er Bølle, ikke er Vaneforbryder eller moralsk fordervet Person, alligevel vil blive pryglet. Lad os gaa ud fra den lille Begivenhed, der blev nævnt under Forhandlingerne forleden Dag, det, som man spøgende har kaldt Slaget ved Jyderup. Lad os sige, at en Mand ved denne Lejlighed har faaet 8 Dages simpelt Fængsel for Deltagelse i en da udøvet Vold. Senere, efter at en Lov som den her foreslaaede er udkommen, sker det, at hans Søn eller Datter, som gaar i Skole, bliver meget haardt behandlet af Læreren, maaske berettiget, men efter Faderens Mening i høj Grad uretfærdigt — en Fader kan jo ikke se saa objektivt og upartisk derpaa. Han bliver aldeles oprørt derover, og i et Anfald af Hidsighed slaar han den Lærer, der efter hans Mening har været uretfærdig mod hans Søn. Højst forkasteligt og strafbart, men ingenlunde egnet til den Straf, som dette Lovforslag vilde medføre: til Prygl.

Den højtærede Ministers Hovedbetragtning, idet han støtter det privat indbragte Lovforslag, er den, at Forsøget med Pryglene er tiltrængt. For det første siger Statistikken det. Jeg har ikke den Glæde at kunne være enig med den højtærede Minister, thi Statistikken siger det ikke. Statistikken siger ganske vist, at der er nogen Forøgelse af Voldstilmeldene, dog ikke overordentlig stor; men Statistikken siger ikke — og det kan den ikke, fordi Statistikken i Danmark ikke har Materiale dertil —, om der er nogen Forøgelse i Vold *mod sagesløs Mand*. Det haves der ingen Statistik over, følgelig tier Statistikken. Men der er noget andet og meget væsentligt, som den foreliggende Statistik ikke heller siger noget om, og det er om de Tilfælde af Vold, der ere forekomne her i Danmark — vi beklage i høj Grad, at de forekomme, vi kunde ønske, at der forekom færre af dem, men vi vide, at der altid vil være en Del —, i Forhold til vort Folks Talrigbed og Livsforhold ere i nogen ængstende Grad flere, end der findes hos andre Nationer. Derom har jeg ikke set den mindste Statistik. Jeg har selv søgt noget derefter, men har desværre